

uacua mihi videtur hæc tua de posteritate
solicitude: quæ necessitas allatura est, huma
no consilio repelli nequeunt aut immutari:
nam & princeps poëtarum cecinit. Non po
tis est fixas parcarum auertare leges. SyL.
Quæ postremo de vi factorum adiecasti, in
explicabiles aufractus habent: opinor hæc
in scrinio Iouis tantum seruari, nunquam
ad mortales peruenisse. Itaque ne videamur
in tenebris palpare satius esse puto nos quæ
stionem hanc silentio prætermittere. CÆS.
Redeas igitur ad institutam disputationem.
SyL. Non inficior equidem res humanas
mutationibus obnoxias crebro fortune vo
lubilitatem experiri: nec enim cuiquam dubi
um est, nihil æthernum constansue cæli am
bitu complecti, nullius pedes adeo incõcus
sa stabilitate figi, vt prouisi ad lapsum nõ sint.
Quapropter non sumus ita leues vt spera
mus dominationem Romanam cunctis sæ
culis duraturam: cæterum scelicẽ optamus
ædiuturnam. CÆS. Atqui vereor ne mul
torum opinio sit eam nimis diu floruisse in
magnis præsertim seditionibus & malis in
testinis. Cogita quãdiu reges urbi præues
rint, quamdiu respublica per consules admi
nistrata sit, longam seriem annorum inue